

ZORISLAV HORVAT

CRKVA SV. MARIJE MAGDALENE U OTOČCU

Zorislav Horvat
Regionalni zavod za zaštitu
spomenika kulture
HR 41000 Zagreb

UDK: 726(497.13 Otočac)
Izvorni znanstveni rad
Ur.: 1992-07-20

Crkva sv. Marije Magdalene u Otočcu bila je sudionik događaja vezanih na osnivanje biskupije u Otočcu i na turske napade tijekom 15 - 16. st. To je razdoblje vrhunskog uspona knezova Krčkih-Frankopana, vlasnika Otočca i "rasapa" hrvatskog kraljevstva na Krbavskom polju 1493. Crkva sv. Marije Magdalene, vjerojatno župna crkva Otočca, građena negdje tijekom prve polovice 15. st., bila je pregrađena zbog podizanja fortifikacija oko Otočca. Nakon popuštanja turske opasnosti i izlaska grada izvan bedema u 17. st., ona kopni pa se više i ne spominje. Danas je označuje tek nešto kamena zida, zarasla u travu...

Tijekom srednjeg vijeka spominje se u Otočcu nekoliko sakralnih objekata. Najstariji od njih mogla je biti crkva benediktinskog samostana sv. Nikole, koji se spominje još na Bašćanskoj ploči, jer "... beše v ti dni Mikula v Otočci s svetuju Luciju v jedino..."¹ Danas se javlja mišljenje da se ovaj sv. Mikula ne odnosi na Otočac, bar ne na onaj o kome je ovdje riječ.² U ovom kraju borave i templari, po čijem bi se preceptoru "fratru Bernardusu" moglo zaključiti da je oko 1245. postojao templarski preceptorat Gacka.³ Nema međutim nikakvih dokaza da se ovaj preceptorat, koji znači postojanje različitih templarskih objekata, pa i crkve, nalazio baš u Otočcu: Gacka je odviše širok pojam, koji samo uvjetno može uključiti i Otočac.

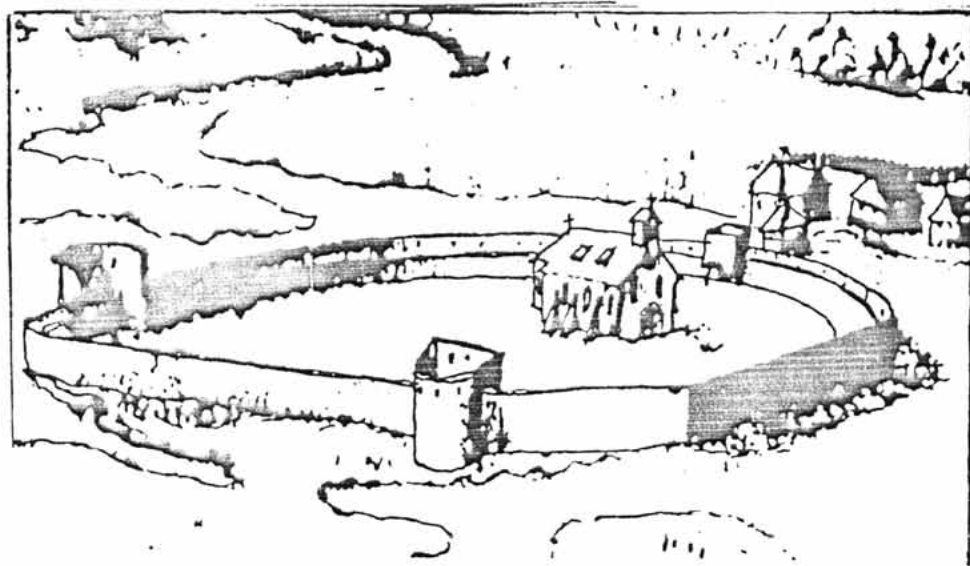
"Castrum" Otočac spominje se prvi puta tek 1316, kad je Gacka u posjedu knezova Krčkih⁴ i otada možemo biti sigurni u postojanje zidanih objekata, pa i onih sakralnih.

¹ B. Fučić, Glagoljski natpisi, Djela JAZU, knjiga 57, Zagreb 1982, str. 58-59.

² M. Bogović, Prijelazno stoljeće senjske Crkve (1450-1550), Senjski zbornik, Senj 1990/17, str. 84-85.

³ L. Dobronić, Posjedi i sjedišta templara, ivanovaca i sepulkralaca u Hrvatskoj, Rad JAZU, Zagreb 1984, knjiga XI, str. 67.

⁴ Vj. Klaić, Krčki knezovi Frankopani, Zagreb 1901, str. 130.

Sl. 1. Martin Stier, veduta Otočca iz sredine 16. st. original u Nacionalnoj biblioteci u Beču, A - cijeli crtež: B - detalj

Uskoro iza toga javlja se tijekom 14. st. ponovno, iako rijetko, benediktinski samostan sv. Nikole. Tako 1389. opat benediktinske opatiije u Otočcu mora platiti kaznu splitskom nadbiskupu jer nije došao na metropolitansku sinodu.⁵ Nije poznato je li ovaj benediktinski samostan, bio on opatija ili tek podružnica benediktinskog samostana u Senju,^{5a} identičan onome sv. Mikuli s Bašćanske ploče.

⁵ M. Bogović, o.c. str. 84.

^{5a} M. Bogović, o.c. str. 84-85.

Sl. 2. J.W.Valvasor, Otočac 1689, prema njegovu djelu "Die Ehre des Herzogthums Krain"

Život otočke benediktinske opatije nije bio duga vijeka: Žigmund Frankopan 23. srpnja 1443. molj dozvolu u Rimu da može obnoviti samostan u Otočcu, jer da su ga Turci razorili.⁶ Čini se da 1449. benediktinska crkva sv. Nikole služi kao župna.⁷ Uskoro, 1456, papa Kalikst dopušta Ivanu, opatu benediktinskog samostana u Otočcu, da uzdržava šest svećenika i jednog klerika, očito za potrebe okolnih župa.⁸

Godine 1460. Žigmunt Frankopan uspio je kod sv. Oca pape ishoditi dozvolu za osnivanje biskupije u Otočcu dijeljenjem teritorija Senjske biskupije; on biskupiju realizira slijedeće, 1461. god., pri čemu bivša benediktinska crkva sv. Nikole postaje katedralom sv. Nikole.⁹

Polozicija katedrale u Otočcu odgovara poloziciji "Kloštar", koja je danas u parku uz otočku župnu crkvu sv. Trojice; već 1636. kralj Ferdinand eksplicitno navodi ruševinu "Closter" izvan gradskih zidina.¹⁰

Crkva sv. Marije Magdalene nekad se nalazila unutar bedema samog grada. Spominje se prvi puta 1510, što je dosta kasno.¹¹ To je crkva koju Stier i Valvasor crtaju s preslicom u osi zapadnog pročelja na svojim vedutama Otočca sredinom 17. st. (sl. 1, 2). Ova crkva prestaje biti župnom tijekom 17. st., kad se pojavljuje crkva sv. Trojice.¹² Nova župna crkva izgleda da je pregrađena stara samostanska crkva, tj. katedrala, no nakon požara i nove gradnje pojavljuje se ova današnja barokna crkva sv. Trojice. Krajem 1991, postojeća, današnja župna crkva opet je stradala, ovog puta od četničkih granata i mina.

Titular crkve - sv. Marija Magdalena - unio je zabunu svojim "dvostrukim" imenom, iako je moglo biti baš i drugih razloga. Stariji pisci (Valvasor, Laszowski, Vj.

⁶ M. Bogović, "Gospin otok" u Oštarijama kraj Ogulina, časopis "Zvona", Rijeka 1976/11 (110), str. 6.

⁷ M. Bogović, Prijelazno stoljeće senjske Crkve, Senjski zbornik, Senj 1990/17, str. 75.

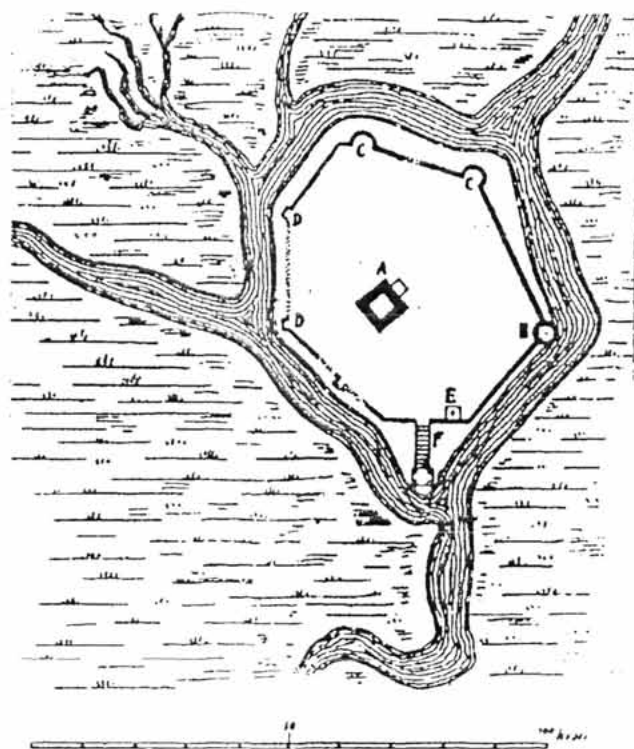
⁸ I. Ostojić, Benediktinci u Hrvatskoj, II. dio, Split 1964, str. 205.

⁹ M. Bogović, o.c., str. 71.

¹⁰ R. Lopašić, Spomenici Hrvatske krajine, II. dio, Zagreb 1885, str. 186, doc. CXII

¹¹ I. Kukuljević, Acta croatica, Zagreb 1863, str. 193.

¹² E. Laszowski, Hrvatske povijesne građevine, Zagreb 1902, str. 88.

Sl. 3. Giovanni Pieroni, Otočac (izvorni nacrt u Rudolfiniumu, u Ljubljani; preuzeto iz knjige E. Laszowskoga, Hrvatske povijesne građevine, Zagreb 1902, slika na str. 91.

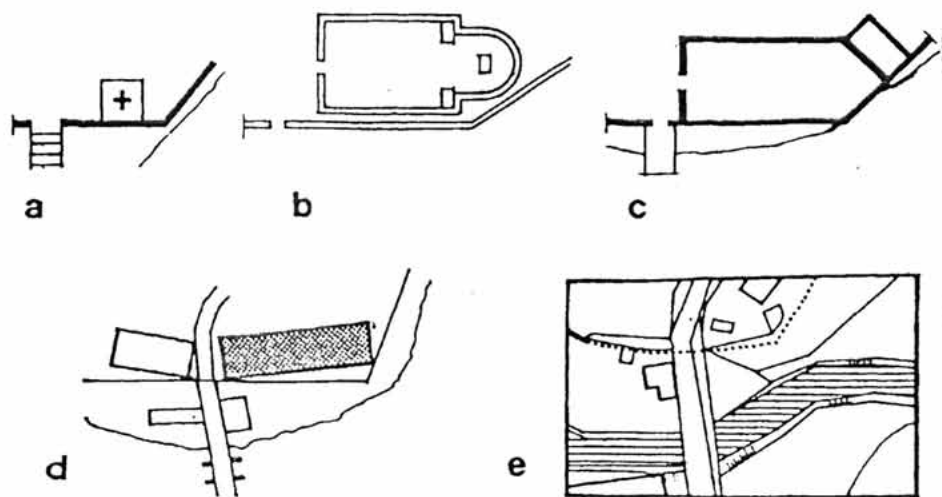
Klaić, Gj. Szabo, A. Horvat) nazivaju otočku crkvu župnom crkvom sv. Marije, pa čak i župnom crkvom BDM. Nedavno publicirani članak M. Bogovića¹³ imenuje staru župnu crkvu u Otočcu pravim imenom - sv. Marija Magdalena, što odgovara glagoljskom izvorniku iz 1510.¹⁴ S obzirom na to da je i u izvorniku tako napisano, mi ćemo je tako dalje nazivati. Kako je Otočac bio važno mjesto u obrani protiv Turaka, a kasnije i sjedište Otočke pukovnije, obilazili su ga krajiški inženjeri, snimali, crtali i davali prijedloge za poboljšanje fortifikacija. Svima njima bile su važnije kule i bedemi, no crtaju i našu crkvu, jer je bila valjda najznačajniji zidani objekt u gradu.

Nepoznati autor s kraja 16. st. i Giovanni Pieroni 1639 (sl. 3) crtaju tek shematsku oznaku za crkvu, prislomjenu uz bedem kraj južnog ulaza u grad.

Tlocrt crkve unutar Stierova Otočca iz sredine 17. st. (sl. 4) isto je tako shematski nacrtan te bi odgovarao nekoj romaničkoj a ne gotičkoj crkvi; objekt je odvojen od bedema. Međutim, na veduti Otočca i okolice (sl. 5) on crta gotičku crkvu s kosim kontraforima na sjevernoj strani broda (južna se strana ne vidi), pri čemu izgleda da je svetište na toj strani uže od broda. Na brodu se prema kontraforima mogu nabrojati četiri razmaka, što bi uvjetno govorilo za četiri svodna polja - ako je brod ikada bio

¹³ M. Bogović, Prijelazno stoljeće senjske Crkve, Senjski zbornik, Senj 1990/17, str. 75.

¹⁴ I. Kukuljević, Acta croatica, Zagreb 1863, str. 193, napomena 6.

Sl. 4. Usporedni prikaz tlocrta Sv. Marije Magdalene prema starim planovima: a - Pieroni 1639, b - Stier, sredina 17. st., c - Nepoznati autor, d - Plan grada iz početka 19. st., i V. Henneberg 1912.

svoden. Među kontraforima nacrtana su tri uska i visoka prozora, a još se jedan nazire na sjevernom zidu svetišta. Zapadno je pročelje bogatije obrađeno: ističe se plastično naglašeni portal, a lijevo i desno od njega nalaze se dva oveća prozora te jedan okulat u zabatu. Vrh zabata krase zvonik na preslicu. Na krovu broda nalaze se dva krovna prozora. Krovišta iznad sjeverne strane broda i sjeverne strane svetišta imaju zajedničku plohu i jednako visoko sljeme. Sama crkva nacrtana je odmaknuta od bedema, no Stier je gradska vrata nacrtao kao kulu, koje međutim nema u tlocrtu grada. Očito postoje male nesavršenosti, pa i neusklađenosti između njegova tlocrta grada i vedute. Koliko je crtež shematiziran, a koliko odgovara stvarnosti, teško je reći, no u principu su Stierove vedute, crtane u naravi, točnije od njegovih tlocrta.

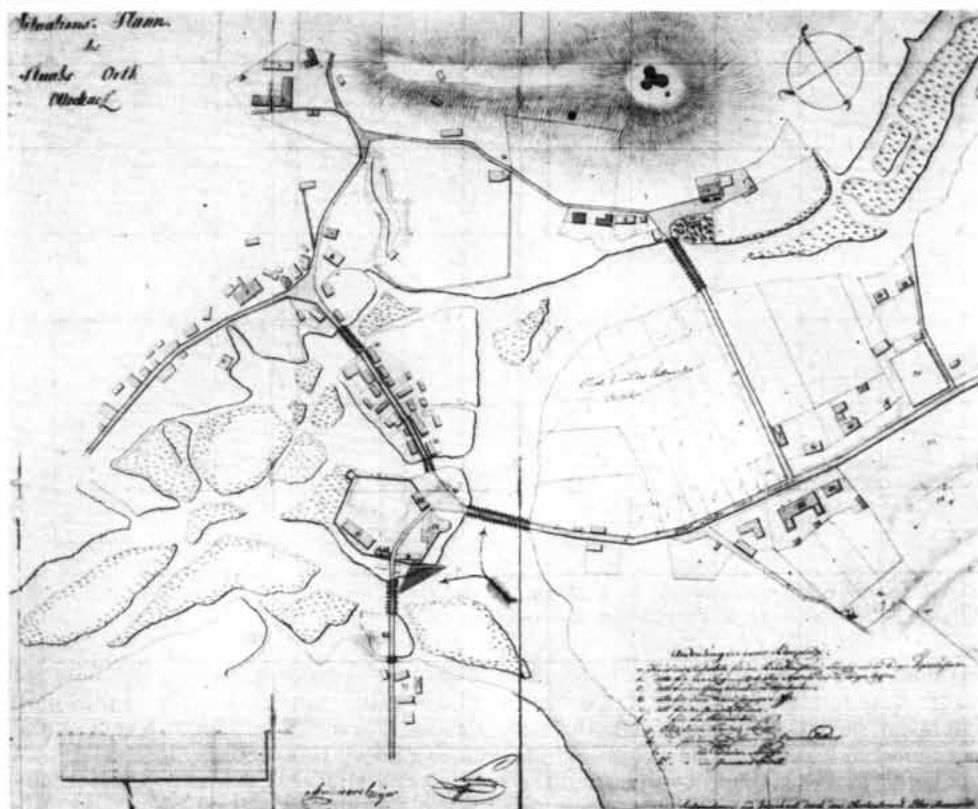
Valvasorov crtež nije mnogo kasniji od Stierova (oko 1689), tako da nije vjerojatno da je crkva sv. Marije Magdalene u međuvremenu mijenjana, pa ipak bitna je razlika u prikazu svetišta: dok Stierova crkva ima zajedničko krovništvo i preko broda i preko svetišta, s izniveliranim sljemenom, kod Valvasora je svetište znatno niže od broda (sl. 2). Tome može biti razlog općenita netočnost Valvasorovih veduta (npr. Slunja ili Budačkog ili Brinja!).

Popuštanje turske opasnosti tijekom 17. st. dovodi do promjene u životu Otočca. Već Stier sredinom 17. st. u opisu uz svoje crteže govori o gotičkim detaljima na crkvi sv. Trojstva, no ova je crkva ubrzo izgorjela.¹⁵

Valvasor u svom opisu Otočca spominje da se ondje nalazi crkva sv. Marije i kapela sv. Fabijana i Sebastijana, a da pri tome ne daje nikakve pobliže oznake o funkcijama ovih sakralnih objekata.¹⁶ On u svom tekstu nešto dalje spominje i opatiju i

¹⁵ E. Laszowski, o.c. str. 88.

¹⁶ J.W. von Valvasor, Die Ehre des Herzogthums Krain, 1689, str. 95.

župu, ali nije dovoljno jasno rekao odnosi li se to na bivšu opatijsku crkvu sv. Nikole ili neku drugu.¹⁷

Tlocrt iz 1701, također dosta shematski nacrtan, prikazuje crkvu sv. Marije Magdalene kao dio bedema, tj. prislonjenu uz gradski zid (sl. 4c). Svetište i brod jednake su širine, a svetište je trokutasto završeno. Uz svetište je bilo nešto prizidano, što bi možda mogla biti sakristija, ali i neki pomoćni objekt, kasnije pridodan.

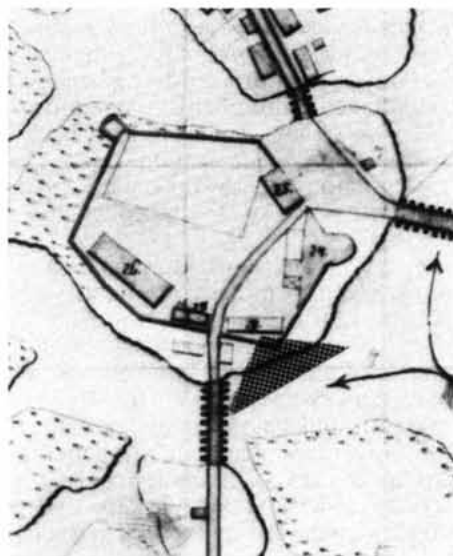
Geodetski nacrt Otočca iz početka 19. st. (sl. 5) donosi još potpuno jasne zidove bedema te uz južni ulaz u grad jedan objekt koji bi mogao odgovarati (bivšoj) crkvi sv. Marije Magdalene. Karakterističan je odnos tog objekta i bedema: oni zatvaraju šiljasti kut, a jedan ugao objekta kao da dotiče bedem. Ovome odgovara i današnji odnos bedema i ostataka južnog zida crkve, što nam omogućuje i određene zaključke.

Tlocrt crkve sv. Marije Magdalene u Otočcu snimio je Vladimir Henneberg 1912, no on je držao da je to katedrala sv. Nikole! Svetište je trostrano završeno, nepravilno i na južnoj strani iste širine kao brod (sl. 6), tj. južni zid i broda i svetišta protežu se u istoj liniji. Na Hennebergovu tlocrtu crkva više nema prvobitnih zidova ni na sjevernoj ni na zapadnoj strani, iako se čini da je jugozapadni ugao objekta ostao na svom mjestu. U unutrašnjosti ostataka crkve smjestio se nekakav gospodarski objekt, a isto je tako i danas. V. Henneberg je i fotografski snimio južnu stranu ovog objekta 1936; danas su

¹⁷ J.W. von Valvasor, o. c., str. 95.

Sl. 5. Situacija Otočca iz početka 19. st.,
(Zbirka planova Državnog arhiva Hrvatske,
inventari broj 212, sekcija I

Sl. 5a. Detalj situacionog plana Otočca iz
početka 19. st.

preostali zidovi sv. Marije Magdalene znatno niži i obrasli u drač i travu. Noviji geodetski nacrt Otočca donosi djelomični obris ovog objekta.

Vidljivi - južni - zid crkve sv. Marije Magdalene na fotografiji V. Henneberga izgleda kao da se sastoji od dva dijela: lijevi, koji odgovara zidu broda, izgleda kao da je zidan na brzinu, a klesanci na uglu kao da su spolija. Način zidanja odgovara kasnijoj gotici, kad se zbog opasnosti nije odviše pazilo na kvalitetu zidanja. Desna trećina - približno uzeto - koja odgovara svetištu, zidana je na nešto drukčiji način; dio gdje se očekuje da su spojena ova dva zida zarušen je. Na svetištu je međutim nazočno zidanje priklesanim kamenom, izravnanih visina redova, koje odgovara kvalitetnoj arhitekturi početkom 15. st. Na uglovima svetišta čini se da nije bilo kontrafora, već da su to uglovni klesanci.¹⁸

Djelovanje Žigmunta Frankopana nakon podjele s ostalom braćom, dakle nakon podjele dobara sinova Nikole IV, očito je usmjereno prema osobnoj afirmaciji, koja obuhvaća i osnivanje biskupije u Otočcu 1461,¹⁹ a čini se i gradnji nove rezidencije negdje izvan bedema Otočca. M. Bogović spominje da je Žigmunt sagradio svoj kaštel i dvor kraj samostana i crkve sv. Nikole.²⁰ Time se burg Otočac oslobađa za potrebe "civitas", kojim Papa proglašava Otočac, mijenja mu se struktura te je i pregradnja (župne?) crkve sv. Marije Magdalene mogla biti dio tih promjena.

S obzirom na to da Žigmunt Frankopan već 1443. traži dozvolu u Rimu za popravak benediktinskog samostana u Otočcu, očito je da su se Turci već sredinom 15. st.

¹⁸ Z. Horvat, O izgledu srednjovjekovnog zida na primjerima nekih građevina u kontinentalnoj Hrvatskoj, Godišnjak zaštite spomenika kulture Hrvatske, Zagreb 1986/12, str. 183-184 (zide sredinom 15. st.); str. 184 (zide kraja 15. - početka 16. st.); str. 188 (zid s početka 15. st.)

¹⁹ M. Bogović, Prijelazno stoljeće senjske Crkve, Senjski zbornik, Senj 1990/17, str. 71-75.

²⁰ M. Bogović, o.c, str. 71.

zalijetali u ove krajeve, a prema kraju stoljeća sve češće. To se očitava u polukulama bedema, koje se u našim krajevima javljaju u to vrijeme, tj. tijekom druge polovice 15. st. Poučna je faktura gradskog bedema nedaleko ostataka crkve sv. Marije Magdalene, mada izvedena lomljenjakom, odgovara kvalitetnom zidanju sredine - II. pol. 15. st.

U ovom trenutku, bez arheoloških iskopavanja i uz odjeke rafala strojnica, raspoložemo slijedećim podacima: - grafike 16-18. st. - Hennebergov tlocrt i fotografija - vrlo malo povijesnih podataka - geodetski nacrt Otočca - kakvi-takvi ostaci utvrda Otočca i crkve sv. Marije Magdalene po kojima bismo mogli izvući ipak određene zaključke.

Po različitim fakturama ziđa, nepravilnom svetištu, po zajedničkoj liniji zida broda i svetišta, može se zaključiti da se radi o objektu iz početka 15. st., koji je pregrađen prema kraju 15. st.

Nepravilnost završetka svetišta crkve sv. Marije Magdalene nije neka posebna novost u okvirima srednjovjekovne arhitekture, ali govori o određenom vremenu te o mogućem školovanju majstora ili bar o podrijetlu njegova znanja. Većina značajnijih sakralnih objekata srednjovjekovne Hrvatske, sačuvanih potpuno ili kao još vidljive ruševine, imaju manje ili više nepravilan tlocrt, prije svega svetišta. Takva su svetišta pavlinske crkve sv. Nikole na Gvozdu, kapele sv. Trojice u burgu Brinju, oštarijske crkve sv. Marije te donekle kapele sv. Bernardina uz ogulinski kaštel (sl. 7). Iako su ovi objekti nastali tijekom duljeg vremenskog perioda, ipak je ključno vrijeme oko 1400, na koje se sve nadovezuje. Zatim, treba napomenuti da su nepravilni oni veći, značajniji objekti, koje su sigurno gradili, odnosno gdje su gradnju vodili školovani majstori. Manji gotički objekti, kao npr. crkva sv. Marka u Markovu selu ili crkva sv. Trojice u Podovima, oboje kraj Perušića - pravilna su tlocrta.

Prema kraju 14. st. javlja se u gotici Srednje Europe usmjerenje, koje hotimice izvodi nepravilne tlocrte, no oni su pri tome projektirani s određenom koncepcijom, s nekom idejom.²¹ Tu se radi o udaljavanju od klasične, tektonske gotike i novom načinu oblikovanja, prema nekim novim kompozicijama i strukturama, čime se postiže, indirektno, novi i bogatiji sadržaj arhitekture. Takva je kapela burga Brinja kao apoteoza nepravilnosti i novih tendencija u arhitekturi i kod nas.²² Zanimljivo da je to u Češkoj bio istodobno i odraz opće društvene stvarnosti, što je započeo još Petar Parler sredinom 14. st., a završava pobunom Jana Husa i vjerskim ratovima. Ukidanje gradilišta u Pragu, i u Češkoj općenito, dovodi do širenja ove napredne i za ono doba prvorazredne arhitekture diljem Europe.²³ Neki od tih majstora dolaze u državinu knezova Krčkih Frankopana, što ne treba čuditi s obzirom na njihovu ulogu u Srednjoj Europi i veze s ugarsko-hrvatskim dvorom.²⁴ Tu bi odmah trebalo dodati konstataciju Dobroslove Menclove, da se praški (i češki) majstori prilagođuju arhitekturama pojedinih zemalja i time se prvobitno oblikovanje utapa u lokalne sredine, pridonoseći razvoju kasne gotike diljem Europe.²⁵

Ekscentričnost broda i svetišta crkve sv. Marije Magdalene na prvi pogled začuđuje: sjeverna i južna strana bitno se razlikuju, a osim toga tu je i razlika u fakturi ziđa. Blizina bedema može biti objašnjenje ovakvoj situaciji: moguće je utvrđivanje

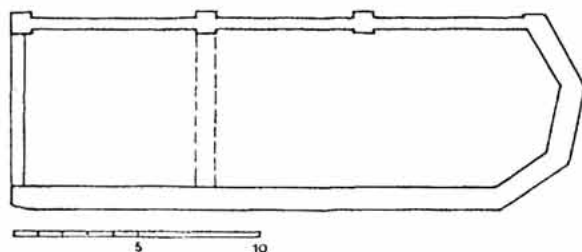
²¹ D. Menclova, *České hrady*, II. díl, Prag 1972, str. 132.

²² Z. Horvat, *Burg u Brinju i njegova kapela*, Peristil, Zagreb 1984-85/27-28, str. 58-59.

²³ D. Menclova, o.c., str. 121-123.

²⁴ Nikola IV Krčki, prvi koji se počeo nazivati Frankopanom, bio je preko svoje sestrične, udate za Fridrika Celjskog, te Barbare Celjske, u vrlo bliskim odnosima s mađarsko-hrvatskim kraljem Sigismundom, bratom češkog kralja Vjenceslava IV.

²⁵ D. Menclova, o.c., str. 124.

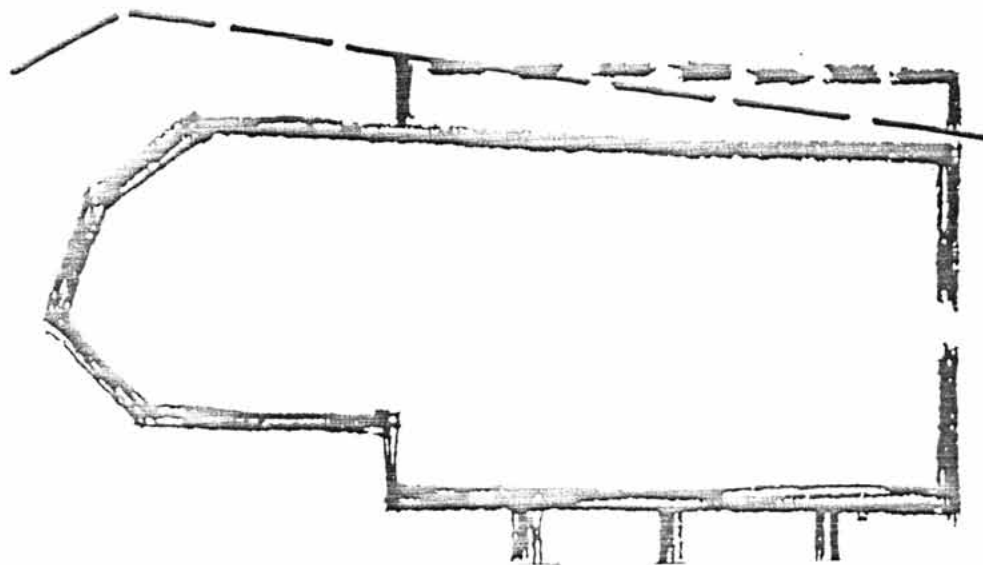
Sl. 6. Crkva sv. Marije Magdalene - tlocrt Vladimira Henneberga iz 1912. (za koju je Henneberg držao da se radi o katedrali sv. Nikole u Otočcu.

Otočca sredinom 15. st., pa i općenito tijekom druge polovice 15. st., razlog da je južni zid broda sv. Marije porušen da bi se dobilo mjesto za novi bedem. Nakon toga, izveden je novi južni zid broda u liniji južnog zida svetišta, čime je prvobitni brod sužen, a svetište postalo ekscentrično u odnosu na brod.²⁶ Istodobno, time je onemogućeno osvjetljenje broda s te strane, pa je bilo potrebno otvoriti nove prozore u sjevernom zidu broda.²⁷ To otvaranje novih prozora moglo je dovesti do razrahljenja zida i potrebe njegova podupiranja u cilju stabilnosti. Dakle, to ne bi bili "pravi" kontrafori, već osiguranje objekta pri adaptaciji. Tome bi odgovarala činjenica da su kontrafori kosi, iako baš i ne možemo biti sigurni radi li se na crtežu o točnoj reprodukciji stvarnosti ili Stierovoj crtačkoj maniri. Slijed vremenske pripadnosti faktura zida: svetište (početak 15. st.), broda (kraj 15. st.) i bedema (sredina 15. st.) u potpunosti odgovara takvoj situaciji.

Župna crkva sv. Marije Magdalene u Otočcu nastajala je tijekom 15. st., pa čak i možda i početkom 16. st., kao rezultat različitih povijesnih okolnosti, često vrlo oprečnih. To je razdoblje vrhunskog uspona knezova Krčkih Frankopana i "rasapa" hrvatskog kraljevstva na Krbavskom polju 1493. zbog sve nazočnije turske agresije. Te je događaje pratila potpuna promjena strukture života i stanovništva, čije posljedice još i danas osjećamo. Crkva sv. Marije Magdalene moguće je starija župna crkva, pregrađena zbog podizanja fortifikacija oko Otočca. Razlog je sve jača turska opasnost te potreba da i crkva bude zaštićena bedemima. Time se možda može objasniti kasno javljanje ovog objekta u pisanim dokumentima kao i to da je, izgleda, samostanska crkva sv. Nikole neko vrijeme bila župna, prije nego je uzvišena na čast katedrale. Tijekom druge polovice 15. st. Žigmunt Frankopan osnovao je biskupiju u Otočcu, u želji za osobnom afirmacijom, ali ona nije dugo trajala, zbog općenito nepovoljne situacije. Crkva sv. Marije, stiješnjena unutar fortifikacija jednog ovećeg burga ali male varoši - jer je to Otočac ipak bio - prestaje djelovati čim je turski pritisak malo popustio. Više nije odgovarala potrebama vremena: ova suhoparna konstatacija istodobno znači da financijske mogućnosti onog vremena nisu mogle održavati ovaj objekt uz novu župnu crkvu sv. Trojice i on se istopio, nestao. A danas, uza sve nedaće naših dana, trebalo bi oživiti tog svjedoka naše prošlosti.

²⁶ Ovakvi ekscentrični tlocrti ipak se javljaju tijekom srednjeg vijeka u našoj arhitekturi, tako da i nisu neka posebna novost: ovakve su pavlinske crkve u samostanu sv. Jelene kraj Senja, i sv. Petra na Petrovoj gori, crkva sv. Vida ispod Vidovgrada u blizini Karlobaga.

²⁷ U našim krajevima bilo je u srednjem vijeku uobičajeno otvaranje prozora u južnom zidu broda, dok je sjeverni bio bez prozora zbog klimatskih razloga.

Sl. 7 Shematski prikaz mogućeg tlocrta Sv. Marije Magdalene u 15. st., prije pregradnje krajem 15. st.

DIE KIRCHE DER HL. MARIA MAGDALENE IN OTOČAC

Zusammenfassung

Die Pfarrkirche der hl. Maria Magdalene entstand im Laufe des 15. und anfangs des 16. Jahrhunderts als Erfolg verschiedener historischer Umstände. Zu dieser Zeit erhebt sich die kroatische Magnat-Familie der krker Fürste Frankopane, und zerfällt das kroatische Königtum nach dem Niederschlag auf dem Krbaver Feld 1493 und als Folge der immer ausgeprägteren türkischen Agression. Diese Geschehnisse begleitete vollständige Veränderung der Struktur des Lebens und der Bevölkerung, und ihre Erfolge sind noch heute sichtbar. Die Kirche der hl. Maria Magdalene ist vielleicht eine ältere, wegen der Fortifikation Otočac umgebaute, Kirche. Der Grund dieser Umbauung war die immer stärkere türkische Gefahr, wie auch der Bedarf die Kirche und die Ansiedlung mit starken Mauern zu schützen. Im Laufe der zweiten Hälfte des 15. Jahrhunderts stiftete Sigmund Frankopan das Bistum in Otočac, das aber wegen schlechter Situation kurzlebig war. Die Wirkung der innerhalb der Festung zusammengepreßten Kirche der hl. Maria Magdalene hört nach der Nachlassung der türkischen Gefahr auf, da sie nicht mehr nötig war.

Die Unregelmäßigkeit des Grundrisses und die Struktur der Mauern suggerieren den mitteleuropäischen Einfluß auf den Bau, vielleicht auch indirekte Einflüsse der böhmischen Werkstätte am Ende des 14. und anfangs des 15. Jahrhunderts. Die Konzeption des Objektes ist jedoch den lokalen Bedürfnissen, dem Baumaterial und, wahrscheinlich, den heimischen Meistern angepaßt.